

ORSZÁGOS RENDŐR-FŐKAPITÁNYSÁG

Cím: 1139 Budapest Teve u. 4-6. 1903 Bp. Pf.: 314/15
Tel: 443-5573/33104
Fax: 443-5733/33133
E-mail: orfktitkarsag@orfk.police.hu

Szám:

Tárgy: rendőri intézkedés elleni
panasz elbírálása

Ea:

HATÁROZAT

A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (továbbiakban: Rtv.) 92. § (1) bekezdésében biztosított jogkörömnél fogva panaszos által benyújtott panasz tárgyában folytatott eljárás során – figyelemmel az Rtv. 93/A. § (7) bekezdésére, továbbá a Független Rendészeti Panasztestület (továbbiakban: Panasztestület) állásfoglalásának megállapításaira – a rendőri intézkedés elleni panaszt

elutasítom.

A határozat ellen az Rtv. 93/A. § (9) bekezdése alapján – figyelemmel a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 100. § (1) bekezdés e) pontjára, valamint a 109. § (1) bekezdés a) pontjára – fellebbezésnek helye nincs, annak felülvizsgálata közvetlenül kérhető a bíróságtól.

A keresetlevelet az Országos Rendőr-főkapitányságnál – a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságnak címezve (1255 Budapest, Pf.: 117.) – a felülvizsgálni kért határozat közlésétől számított harminc napon belül lehet benyújtani, vagy ajánlott küldeményként postára adni. (A Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 330. § (2) bekezdése; Ket. 109. § (1) bekezdés a) pontja).

A határozatot kapják:

- 1) panaszos
- 2) Független Rendészeti Panasztestület
- 3) Rendőr-főkapitányság vezetője
- 4) Irattár

INDOKOLÁS

I.

Panaszos elektronikus úton (e-mail) terjesztette elő panaszbeadványát, a vele szemben foganatosított rendőri intézkedéssel szemben, amelyet kiegészített.

A panaszos beadványában előadta, hogy *-n a délutáni órákban szülei a közöttük kialakult családi vita rendezésére rendőri segítséget kértek. A panaszos álláspontja szerint a helyszínen megjelenő rendőrök közül az egyik rangidős rendőr tiszteletlenül és egyoldalúan járt el vele szemben, mivel őt nem volt hajlandó meghallgatni, és megfenyegette azzal, hogy ha 48 órán belül újra kihívják a rendőrséget, akkor őt akár 30 napos elzárásra is bevihetik. Majd ugyanezen rendőr azt sem tette lehetővé, hogy a panaszos kérjen tőle nevet és azonosítószámot. A panaszos állítása szerint azonban a másik rendőr őt „korrekt” módon meghallgatta. A panaszos megjegyezte, hogy ugyanezen rangidős rendőr járt el vele szemben egy korábbi, *-én foganatosított intézkedés alkalmával, valamint egy bírósági tárgyalás során is kapcsolatba került vele. A panaszos beadványában a rendőri intézkedésen túl az őt érintő korábban indult rendőrségi eljárásokkal kapcsolatban is tett megállapításokat, amelyek azonban jelen panaszügy megítélését nem befolyásolják, így azok ismertetésétől eltekintettem.

A panaszos *-én, valamint *-én kelt beadványában az alábbiakkal egészítette ki panaszát.

A panaszos az ügy előzményeként beszámolt a *-én foganatosított rendőri intézkedésről, amelynek során két rendőr kíséretében ugyanaz az * utónevű rendőr járt el, mint a *-én foganatosított intézkedés során.

A panaszos elmondása szerint édesanyja a rendőrség segélyhívó számán tett bejelentést és kért rendőri intézkedést. A családi házhoz két rendőr érkezett, akik közül a rangidős egy * utónevű rendőr volt, aki „eleve úgy állt hozzá a dolgokhoz, hogy érezhető volt a negatív megítélése, és már gúnyosan élcelődve szólította meg őt”. Majd a panaszos megkérdezte tőle, hogy „hajlandó-e meghallgatni az érveit, vagy mindenkinek elég a látszat.” Ezt követően „semmilyen jogokat nem ismertetett vele, hanem próbált úgymond fenyegető lenni az egyenruha alatt”. A panaszos álláspontja szerint a rendőr intézkedése részrehajló volt, mert a szülei előadását fogadta el és véleménye szerint a múltban történt események is befolyásolták intézkedését. A panaszos elmondása szerint a másik, fiatalabb rendőr félrevonultan őt meghallgatta, megtekintette az általa készített felvételeket és ismertette jogait. A panaszos tőle azonosítószámot nem kért, de amikor visszaértek a többiekhez, akkor a rangidős tiszt „folyamatosan beszélve hozzá” úgy helyezkedett el, hogy nem lehetett látni az azonosítószámát, majd amikor kérte volna tőle, „kiviharzott a kapun kívülre”, ingerülten rászólt a kollégájára, aki még hangosan beszélt mindenkihez.

Az intézkedést követően a panaszos *-én bement a Rendőrorásra, hogy elkérje az akkor csak pólót viselő rangidős rendőrtől a nevét és az azonosítószámát, ahol a rendőr fennhangon beszélve, meg sem hallgatva „fújta a magáét”, majd ismételten hátat fordított neki és „beviharzott” a Rendőrorrás előteréből, mondván „nincs kedve, nem akar a panaszossal beszélni”. Még azt is állította, hogy csak a Rendőrorrás vezetője adhatja meg a rendőrök azonosítószámát, és ő egyébként sem köteles megadni, mert intézkedés nem történt. Másnap a panaszos felkereste a Rendőrorrás parancsnokát, aki már azt mondta, hogy csak az intézkedés végén kérhetőek el a rendőr adatai, illetve a kapitányság adhatja meg a rendőrök azonosítóját.

A beadványban foglaltak alapján a panaszos a rendőri intézkedés kapcsán az alábbiakat sérelmezte:

1. a szolgálati fellépés módját, különös tekintettel a név és azonosítószám közlésének elmaradására;
2. a helyszínen történő tájékoztatási kötelezettség elmaradását;
3. a rendőri intézkedés részrehajló voltát;
4. a rendőri intézkedés hangnemét, bánásmódját.

II.

A Panasztestület a sérelmezett rendőri intézkedéssel kapcsolatban kialakított állásfoglalásában megállapította, hogy a rendőri intézkedés érintette a panaszosnak a Magyarország Alaptörvénye II. cikkében rögzített emberi méltósághoz, valamint XXIV. cikk (1) bekezdésében biztosított tisztességes és részrehajlásmentes eljáráshoz fűződő alapvető jogát.

A Panasztestület állásfoglalása szerint az intézkedő rendőr a panaszos kifejezett kérése ellenére nem azonosította magát, ezért a Panasztestület megállapította a tisztességes eljáráshoz való jog sérelmét. Ugyanakkor ezen alapjogsérelem nem volt megállapítható annak kapcsán, a rendőr valóban eltakarta-e jelvényét, továbbá a rendőrök vezetője az azonosítási kötelezettségéről megfelelő tájékoztatást adott-e a panaszosnak.

A Panasztestület arra a megállapításra jutott, hogy sérült a panaszos emberi méltósághoz való joga a rendőri hangnem és bánásmód miatt, azonban a részrehajlás-mentes ügyintézés követelményével kapcsolatban álláspontja szerint a tisztességes eljáráshoz való jog sérelme nem volt megállapítható.

A megvalósult alapjogsértés a Panasztestület megítélése szerint elérte a súlyosság azon fokát, amely indokoltá tette a panasz és az állásfoglalás megküldését az országos rendőrfőkapitánynak.

III.

A Ket. 50. § (1) bekezdésében foglalt tényállás tisztázási kötelezettség keretében a hatóság az alábbi bizonyítási eszközök tartalmát vette figyelembe

- panaszbeadványok;
- rendőri jelentések;
- a Rendőrkapitányság vezetőjének tájékoztató levele;
- a Rendőr-főkapitányság vezetőjének tájékoztató levele;
- ORFK Ellenőrzési Szolgálat Központi Panasziroda által folytatott közigazgatási hatósági eljárás során tanúvallomásról készült jegyzőkönyvek.

IV.

A rendőri intézkedés elleni panasz elbírálásakor először azt vizsgáltam meg, hogy valamennyi panaszosi sérelemre kiterjed-e a hatásköröm.

Az Rtv. 92. § (1) bekezdése szerint „*Akinek a IV-V. Fejezetben - a 46/A-46/C. § kivételével -, valamint a VI. Fejezetben meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása (e fejezet alkalmazásában a továbbiakban együtt: intézkedés) alapvető jogát sértette, választása szerint*

a) panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez vagy

b) kérheti, hogy - amennyiben a panasz elintézése nem tartozik más eljárás hatálya alá - panaszát a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően, az érintett rendőri szerv kiletétől függően

ba) az országos rendőrfőkapitány,

bb) a belső bűnmegelőzési és büntelődési feladatokat ellátó szerv főigazgatója vagy

bc) a terrorizmust elhárító szerv főigazgatója bírálja el.”

Az Rtv. 93. § (1) bekezdése alapján „*A Testülethez a panaszt az intézkedéstől, ha pedig a panasz előterjesztője az őt ért jogsérelemről később szerzett tudomást, ettől az időponttól számított húsz napon belül lehet előterjeszteni.”*

Az Rtv. 93/B. § (1) bekezdése értelmében „*Az intézkedést foganatosító szervhez benyújtott panaszt az intézkedést foganatosító szerv vezetője közigazgatási hatósági eljárásban bírálja el.”*

A (2) bekezdése szerint „A panaszt az intézkedést követő harminc napon belül lehet előterjeszteni és a beérkezéstől, illetve az áttételtől számított harminc napon belül kell elbírálni.”

A hivatkozott törvényi rendelkezésekre tekintettel a panaszos által beadványaiban részletezett *-n foganatosított rendőri intézkedés vizsgálata kapcsán megállapítható, hogy az a Panasztestülethez határidőn túl – illetőleg az Rtv. 93/B. § (2) bekezdésben rögzített határidőt is túllépve – került benyújtásra, így az elkésett, amelynek okán a vizsgálatot mellőztem, ezért jelen határozatomban foglalt döntés arra nem terjed ki.

V.

A rendőri intézkedés ellen a panaszos által megfogalmazott sérelmek kapcsán állásponatom a következő:

1. Szolgálati fellépés módja – a név és azonosítószám közlésének elmaradására is figyelemmel –.

Az Rtv. 20. § (1) bekezdés a) és b) pontja szerint „*A rendőrt az intézkedés során az egyenruhája és azon elhelyezett azonosító jelvénye vagy szolgálati igazolványa és azonosító jelvénye igazolja,”*

A (2) bekezdés első mondata alapján „A rendőr az intézkedés megkezdése előtt - ha az a rendőri intézkedés eredményességét veszélyezteti, az intézkedés befejezésekor - köteles nevét, azonosító számát, valamint az intézkedés tényét és célját szóban közölni.”

A (4) bekezdés szerint „Ha a rendőr egyenruhát visel, de az intézkedés során azonosító jelvénye nem látható, vagy azt nem viseli, akkor a ruházatán azonosító jelvényének számát jól láthatóan fel kell tüntetni.”

A rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX.22.) BM rendelet (továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) 5. § (1) bekezdés értelmében „Az intézkedést a rendőr - az Rtv. 20. § (2) bekezdésének első mondatában meghatározottak közlését megelőzően - a napszaknak megfelelő köszönéssel, az intézkedés alá vont nemének, életkorának megfelelő megszólítással, ha a rendőr egyenruhát visel, tisztelgéssel kezdi meg. A polgári ruhában intézkedő rendőr az intézkedés megkezdése előtt szolgálati igazolványát és azonosító jelvényét felmutatja.”

A (2) bekezdés szerint „A rendőri intézkedés eredményességének veszélyeztetésére figyelemmel az (1) bekezdésben meghatározottak intézkedés megkezdését megelőző közlése akkor mellőzhető, ha az ott meghatározott információk előzetes közlése, valamint a szolgálati igazolvány és az azonosító jelvény felmutatása az intézkedés megtételét lehetetlenné teszi, vagy annak eredményességét aránytalan mértékben veszélyezteti.”

A panaszos elmondása szerint az intézkedő rendőr nem tette lehetővé számára, hogy kérjen tőle nevet és azonosítószámot. Ezen körülményt annyiban egészítette ki, hogy a rangidős tiszt „folyamatosan beszélve hozzá” úgy helyezkedett el, hogy nem lehetett látni az azonosítószámát, majd amikor kérte volna tőle, „kiviharzott a kapun kívülre, ingerülten rászólt a kollégájára, aki még hangosan beszélt mindenkire.”

A rendőri jelentés szerint *-n a TIK megjelentek a * szám alatt lévő családi háznál, mivel onnan családi vitáról érkezett bejelentés. A helyszínen a panaszos édesapja fogadta. A panaszos, annak testvére és édesanyja a családi ház fedett teraszán várakozott. Az intézkedés megkezdésekor a rendőr közölte nevét, azonosítószámát és szolgálati helyét. Az intézkedést követő napon a panaszos megjelent a Rendőrőrsön, ahol a rendőr újra megadta nevét és azonosítószámát, majd az épület előteréből távozott, mivel szolgálatátadás- átvétele zajlott.

A rendőrök vezetőjének jelentése tartalmazza, hogy ekkor szabadságát töltötte. Az első munkanapján, a szabadsága alatt történt eseményeket még nem tudta teljes egészében áttekinteni, amikor a panaszos a Rendőrőrsön megjelent. Ekkor a panaszos előadta, hogy panaszt fog tenni a vele szemben *-n történt rendőri intézkedés miatt, amely során az egyik rendőr ugyanaz volt, aki *-n is intézkedett, valamint pár évvel ezelőtti bírósági ügyében is ugyanezen rendőr a bírósági tárgyaláson valótlán állítást tett, akit pontosan nem tudott, hogy hívják. A panaszos kérte a vezetőt, hogy adja meg az intézkedő rendőrök adatait, akik a helyszínről olyan gyorsan távoztak, hogy nem volt ideje megkérdezni őket és végig olyan pozícióban álltak, hogy nem látta az azonosítójukat. A rendőrök adataival kapcsolatban a vezető elmondta, hogy most nem fogja tudni megadni, mert nem tudja, hogy ki intézkedett, ezért azt javasolta neki, hogy panaszába fogalmazza bele azt is, hogy kéri az intézkedő rendőrök adatait, mivel az intézkedés során elkérheti azokat, ezért a későbbiekben sem lehet jogi akadálya ezek megismerésének. A panaszos távozását követően a vezető az épületben tartózkodó, az intézkedést foganatosító rendőrt a sérelmezett ügyre vonatkozóan szóban beszámoltatta.

A panasz ügyében folytatott közigazgatási hatósági eljárás során bizonyítási eljárás lefolytatása keretében a panaszos lakóhelye szerint illetékes Rendőrkapitányságon tárgyalás megtartására került sor, amelyen az érintett rendőrök, valamint az intézkedésnél jelen lévő

személy – a panaszos édesapja – tanúként kerültek meghallgatásra. A panaszos édesanyja és testvére a tanúvallomást megtagadta. A tárgyalás alkalmával a panaszos ügyfélként volt jelen.

A fenti sérelemmel kapcsolatban az egyik rendőr meghallgatása alkalmával előadta, hogy a rendőri intézkedés megkezdésekor a panaszos édesapja fogadta, akinek köszönt és annak ellenére, hogy ismerte a bejelentő családot – tekintettel arra, hogy velük szemben lakott 15 évig –, közölte szolgálati helyét. Abban már nem volt biztos, hogy közölte nevét és azonosítóját is. A család (köztük a panaszos) többi tagja a családi ház teraszán tartózkodott. A panaszost a másik rendőr a terasz mögötti területen körülbelül 5-6 méterre hallgatta meg. A panaszos meghallgatását követően a teraszon összesen hatan (a család tagjai és a rendőrök) tartózkodtak, amikor a jelenlévőknek jogi felvilágosítást adott. Ekkor úgy helyezkedett el, hogy mindenki láthassa, illetőleg intézkedéstaktikai szempontból sem állhatott senkinek háttal. Ruházata egyenruha volt, a zubbonyán került elhelyezésre az azonosítóját. Az intézkedés végén közölte nevét, azonosítóját, amelyet a panaszos nem írt fel, majd másnap a panaszosnak a Rendőrőrsön szintén megadta az adatait.

A másik rendőr meghallgatása alkalmával elmondta, hogy biztosító rendőrként vett részt az intézkedésben. Az intézkedést kollégája a szabályoknak megfelelően kezdte meg, azonban arra vonatkozóan már nem emlékezett, hogy az intézkedés végén közölte-e adatait.

A panaszos a meghallgatás alkalmával előadta, hogy a korábbi bírósági ügyéből kifolyólag az intézkedést megkezdő rendőrrel ismerték egymást, de arra vonatkozó tudomása nem volt, hogy ő rendőrként dolgozik. E rendőr az intézkedés során nem fordított neki hátat, hanem csak a Rendőrőrsön, amikor másnap személyesen megjelent. A rendőrök az intézkedés végén „kiviharzottak” a kapun, adatokat az intézkedést kezdeményező rendőr nem közölt, másnap a Rendőrőrsön nem állt vele szóba, nem akart vele beszélni. A másik rendőr „korrekt” módon járt el vele szemben.

A panaszos édesapja, hozzátartozóként nem élt a tanúvallomás tétel megtagadásának jogával, így a panaszosi sérelem vonatkozásában elmondta, hogy a rendőröket ő engedte be a családi ház udvarába. A bejelentés ügyében fiával a másik rendőr beszélgetett, míg őt és feleségét a az intézkedést kezdeményező rendőr hallgatta meg, akit ismert, mert korábban velük szemben lakott. Az intézkedés megkezdésekor mindkét rendőr köszönt, bemutatkozott és azonosítóját közölték. Az intézkedés „gyors volt, hamar elmentek a családi házból”, arra azonban már nem emlékezett, hogy az intézkedés végén e rendőr megadta-e nevét és azonosítóját.

A fenti nyilatkozatok egybehangzóak a tekintetben, hogy a panaszos többször került formális kapcsolatba a rendőrrel, őt már korábbról mind a panaszos, mind a család többi tagjai is ismerték, amely körülményre panaszos édesapja, mint tanú is utalt, egyben úgy nyilatkozott, hogy az intézkedés megkezdésekor mindkét rendőr közölte nevét és azonosítóját.

A panaszos a tárgyalás alkalmával pontosította panaszának azon részét, miszerint az intézkedést kezdeményező rendőr az intézkedés során nem fordított neki hátat, hanem csak a Rendőrőrsön, ahol másnap személyesen megjelent.

Mindezen körülményekre, valamint a hivatkozott jogszabályi rendelkezésekre figyelemmel megállapítható, hogy a rendőr egyenruhája és az azon elhelyezett azonosítóját igazolta. A rendőr az intézkedés végrehajtása során nem fordított hátat a panaszosnak.

A panasz eljárás során lefolytatott tárgyalás során ugyan nem nyert bizonyítást, hogy az intézkedő rendőr az intézkedés végén, valamint másnap a Rendőrsön közölte-e nevét és azonosítóját, azonban az kétséget kizáróan megállapítható, hogy az Rtv. 20. § (2) bekezdése, valamint a Szolgálati Szabályzat 5. § (1) bekezdése olyan kötelezettséget nem fogalmaz meg, amely szerint a rendőrnek – amennyiben már az intézkedés megkezdésekor az megtörtént – az intézkedés végén is közölnie kellene adatait, valamint a tekintetben sem ír elő olyan szabályozást, hogy a rendőrnek az intézkedéskor jelen lévő valamennyi személy részére külön-külön azonosítania kellene magát. Jelen esetben az eljárásban érintett felek ismerték egymást, amelynek ellenére az intézkedő rendőr a panaszos édesapjának közölte nevét, azonosítóját, így a panaszos részére is, egyben ismételt azonosítás szükségtelen.

Megállapítható továbbá, hogy a panaszos az intézkedő rendőr azonosításához szükséges minimális adatokkal rendelkezett – amelyről beadványában is beszámolt –, és ezek ismeretében kereste fel személyesen a Rendőrs parancsnokát. Erre figyelemmel, a parancsnok megfelelően tájékoztatta a panaszost, miszerint addig nem tud pontos adatokat közölni, amíg nincs ismerete a sérelmezett intézkedést végrehajtó rendőrökről, valamint megfelelő volt azon tájékoztatása is, hogy a rendőrök adataira vonatkozó kérését panaszába foglalja bele, mivel a kért adatok nyilvánosak, azok megismerésére jogszabály lehetőséget biztosít. Ezzel a tájékoztatással azonban a panaszosnak jogsérelmet a parancsnok nem okozott, figyelemmel arra, hogy a panaszos által előadottak alapján rendelkezésre álló adatok elegendőek voltak arra, hogy az intézkedő rendőr azonosítása és beszámoltatása a panaszos távozását követően megtörténtek.

Mindezekre figyelemmel a szolgálati fellépés módjára vonatkozó panasz alaptalan.

2. A helyszínen történő tájékoztatási kötelezettség elmaradása

Az Rtv. 24. § (1) bekezdése alapján *„A rendőr köteles a feladatkörébe tartozó segítséget, illetőleg a hozzáférőknek a tőle elvárható felvilágosítást megadni.”*

A panaszos sérelmezte, hogy az intézkedést kezdeményező rendőr a helyszínen nem hallgatta meg, „semmilyen jogokat nem ismerttetett vele, csupán megfenyegette azzal, hogy ha 48 órán belül újra kihívják rá a rendőrséget, akkor őt akár 30 napos elzárásra is bevihetik”. A panaszos elmondása szerint a másik, fiatalabb rendőr félrevonultan őt meghallgatta, megtekintette az általa készített felvételeket és ismertette jogait.

A rendőri jelentés szerint, az intézkedés megkezdésekor a rendőr meghallgatta a panaszos szüleit. A panaszos édesapja kérdésre elmondta, hogy kisebbik fiával (a panaszossal) gondjaik vannak, mivel ő folyamatosan veszekszik velük, agresszíven viselkedik, a családban mindenkibe beleköt. Az intézkedés napján is családi veszekedés alakult ki, a panaszos a szüleivel kiabált, amely miatt az anya teljesen kiborult és a rendőri kitérkezéskor zokogott a teraszon, „hogy ő már ezt nem bírja tovább, a fia teljesen tönkreteszi az életüket.” Az anya könyörgött, hogy vigyék el a panaszost, mert teljesen tönkretette a családot. A panaszos közölte a rendőrrel, hogy neki nem hajlandó elmondani a problémáját, ezért megkérte a másik rendőrt arra, hogy a panaszost hallgassa meg, addig ő tájékoztatja a család többi tagját, hogy az ügyben milyen eljárási lehetőségeik vannak. Időközben a panaszos és a másik rendőr visszaérkezett a családi ház fedett teraszára, ahol mindenkinek jogi felvilágosítást adott, miszerint a legfontosabb a család tagjainak egymás között megbeszélni a problémáikat,

tettlegesség esetére távoltartás kezdeményezhető. Amennyiben a távoltartásban foglaltak nem kerülnek betartásra, úgy lehetőség nyílik 30 napos elzárásra.

Az intézkedést kezdeményező rendőr az eljárás során történt tanúmeghallgatása alkalmával elmondta, hogy az intézkedés során a panaszos részére a tájékoztatást megadta.

A panaszos a meghallgatás alkalmával úgy nyilatkozott, hogy a helyszínen külön kerültek tájékoztatásra és neki csak az intézkedés végén, a kapun kimenve szóltak oda a rendőrök, hogy ő is kérhet távoltartást. A panaszos előadta továbbá, hogy ő nem kérte azt, hogy őt az intézkedést kezdeményező rendőr ne hallgassa meg, hanem olyan kijelentést tett a rendőr irányába, hogy „Pont maga jött ki?“, amit a rendőr félreérthetett.

A másik rendőr az eljárás során történt tanúmeghallgatása alkalmával előadta, hogy a helyszínen a panaszost ő hallgatta meg, amelynek alapján a panaszost jogi felvilágosításban részesítette.

A fentiek alapján megállapítható, hogy a rendőrök tájékoztatási kötelezettségüknek eleget tettek – amelyre a panaszos beadványában is hivatkozik –, hiszen a panaszost először a másik rendőr tájékoztatta, addig a rendőrtől a család többi tagjai is felvilágosítást kaptak, majd amikor a panaszos meghallgatását követően visszaérkezett a családi ház teraszára, akkor az intézkedést kezdeményező rendőr ismételt mindenkit tájékoztatott a bejelentés tárgyában felmerült jogi lehetőségekről.

Azon sérelem, miszerint a panaszost az intézkedést kezdeményező rendőr külön nem hallgatta meg, a rendőri intézkedés jogszerűségét és szakszerűségét nem befolyásolja. Ezen sérelem kapcsán a panaszos beadványa ellentmondásos a tekintetben, miszerint a panaszos állítása szerint a rendőr semmilyen jogokat nem ismertetett vele, ugyanakkor a panaszos fenyegetőnek ítélte meg azon rendőri tájékoztatást, miszerint „ha 48 órán belül újra kihívják rá a rendőrséget, akkor őt akár 30 napos elzárásra is bevihetik”.

Ezzel kapcsolatban megállapítható, hogy a rendőr által elmondott és a panaszos által sérelmezett kijelentés fenyegetésnek nem értékelhető, tekintettel arra, hogy a rendőr a panaszos édesanyja által tett bejelentés tárgyában, illetőleg a helyszínen rendelkezésre álló adatok alapján felmerülő jogkövetkezményekre hívta fel a jelenlévőket, közöttük a panaszos figyelmét.

Mindezek alapján a panasz erre vonatkozó része alaptalan.

3. Részrehajló rendőri intézkedés

Az Rtv. 13. § (2) bekezdése értelmében „A rendőr köteles a törvény rendelkezésének megfelelően, részrehajlás nélkül intézkedni.”

A panaszos sérelmezte a rendőr egyoldalú intézkedését. A panaszos álláspontja szerint a rendőr intézkedése részrehajló volt, mert a rendőr a szülei előadását fogadta el és véleménye szerint a múltban történt események is befolyásolták intézkedését.

A rendőri jelentés szerint, az intézkedés során először a bejelentő, a panaszos édesanyja és a panaszos édesapja került meghallgatásra, majd a panaszost külön is meghallgatta a rendőr,

majd az intézkedés végén az intézkedést kezdeményező rendőr mindenki jelenlétében nyújtott jogi felvilágosítást.

A másik rendőr tanúként történő meghallgatásakor ezzel kapcsolatban előadta, hogy a helyszínen a panaszost meghallgatta, amely alapján részére jogi felvilágosítást adott, majd mindezekről tájékoztatta az intézkedést kezdeményező rendőrt.

A leírtak alapján nem merült fel olyan körülmény, amely alátámasztotta volna azt, hogy az intézkedés során jelen lévő felek bármelyikét megkülönböztető figyelemben részesítették volna, ezért a panasz e tekintetben szintén alaptalan.

4. A rendőri intézkedés hangneme, bánásmódja

Az Rtv. 2. § (1) bekezdése alapján „A rendőrség védelmet nyújt az életet, a testi épséget, a vagyonbiztonságot közvetlenül fenyegető vagy sértő cselekménnyel szemben, felvilágosítást és segítséget ad a rászorulóknak. A rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait.”

Az Rtv. 19. § (1) bekezdése szerint „A jogszabályi előírások végrehajtását szolgáló rendőri intézkedésnek - ha törvény vagy nemzetközi megállapodás másként nem rendelkezik - mindenki köteles magát alávetni, és a rendőr utasításának engedelmeskedni. A rendőri intézkedés során annak jogszerűsége nem vonható kétségbe, kivéve, ha a jogszerűtlenség mérlegelés nélkül, kétséget kizáróan megállapítható.”

A panaszos elmondása szerint az intézkedést kezdeményező rendőr „eleve úgy állt hozzá a dolgokhoz, hogy érezhető volt a negatív megítélése, és már gúnyosan élcelődve szólította meg őt”. Majd a panaszos megkérdezte tőle, hogy „hajlandó-e meghallgatni az érveit, vagy mindenkinek elég a látszat.” A panaszos véleménye szerint e rendőr az intézkedése során tiszteletlen volt vele szemben.

A rendőri jelentés szerint az intézkedést kezdeményező rendőr az intézkedés során a panaszossal szemben nem használt cinikus hangnemet, ugyan abban a hangnemben kommunikált a család többi tagjával, mint vele.

Az eljárás során lefolytatott meghallgatása alkalmával, ezzel kapcsolatban előadta az érintett rendőr, hogy intézkedése során nem volt tiszteletlen. A másik rendőr úgy nyilatkozott, hogy kollégája az intézkedés során nem volt tiszteletlen, véleménye szerint nem volt érdektelen.

A panaszos erre vonatkozóan elmondta, hogy az intézkedést kezdeményező rendőr az intézkedés során tényleg nem volt tiszteletlen, hanem álláspontja szerint, egyoldalúan kezelte az intézkedést.

A fentiek alapján megállapítható, hogy az intézkedő rendőrtől – mint a közhatalmi funkciót ellátó szerv tagjától – minden esetben elvárható az udvarias és kulturált fellépés, ugyanakkor a rendőri intézkedésnek mindenki köteles magát alávetni és a rendőr utasításának engedelmeskedni.

A rendőri jelentés közokirati minősége tekintetében az abban foglaltakat fogadtam el tényként azzal, hogy az eljárás során folytatott meghallgatások alapján megállapítást nyert, hogy a

rendőr intézkedése nem volt tiszteletlen, amelyet a panaszos is meghallgatása alkalmával megerősített.

A leírtak alapján a panasz e tekintetben alaptalan.

VI.

A Panasztestület állásfoglalása szerint az intézkedő rendőr a panaszos kifejezett kérése ellenére nem azonosította magát, ezért a Panasztestület megállapította a tisztességes eljáráshoz való jog sérelmét. Ugyanakkor ezen alapjogsérelem nem volt megállapítható annak kapcsán, hogy a rendőr valóban eltakarta-e jelvényét, továbbá a parancsnok a rendőrök azonosítási kötelezettségéről megfelelő tájékoztatást adott-e a panaszosnak.

A Panasztestület ezen álláspontjával nem értek egyet, tekintettel arra, hogy a rendőrt egyenruhája és az azon elhelyezett azonosítószáma igazolta. A rendőr az intézkedés végrehajtása során nem fordított hátat a panaszosnak. Megállapítást nyert továbbá, hogy a panaszos és az intézkedő rendőr ismerték egymást, amelynek ellenére az intézkedő rendőr a panaszos édesapjának közölte nevét, azonosítószámát. A panaszos az intézkedő rendőr azonosításához szükséges minimális adatokkal rendelkezett, amely alapján a parancsnok megfelelően tájékoztatta a panaszost a rendőrök azonosítási kötelezettségéről. Megállapítható volt továbbá, hogy a rendőrök tájékoztatási kötelezettségüknek intézkedésük során eleget tettek.

A Panasztestület állásfoglalása szerint arra a megállapításra jutott, hogy sérült a panaszos emberi méltósághoz való joga a rendőri hangnem és bánásmód miatt, azonban a részrehajlásmentes ügyintézés követelményével kapcsolatban álláspontja szerint a tisztességes eljáráshoz való jog sérelme nem volt megállapítható.

A Panasztestület ezen álláspontjával nem értek egyet, tekintettel arra, hogy nem merült fel olyan körülmény, amely alátámasztotta volna azt, hogy a rendőr intézkedése során jelen lévő felek bármelyikét megkülönböztető figyelemben részesítette volna. Továbbá a rendőri hangnem és bánásmód vonatkozásában a rendőri jelentés közokirati minősége tekintetében az abban foglaltakat fogadtam el tényként azzal, hogy az eljárás során folytatott meghallgatások alapján megállapítást nyert, hogy a rendőr intézkedése nem volt tiszteletlen, amelyet a panaszos is megerősített.

Mindezek alapján a rendelkező részben foglaltak szerint határoztam.

Hatásköröm és illetékességem az Rtv. 92. § (1) bekezdése, illetve a 93/A. § (6) és (7) bekezdésein alapul.

A határozat az alábbi jogszabályokon alapul:

- a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 330. § (2) bekezdés;
- a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 100. § (1) bekezdés e) pontja, 109. § (1) bekezdés a) pontja, 50. §;
- a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 92. § (1) bekezdés, 93/A. (7), (9) bekezdés, 1. § ((2) bekezdés 4) és 5) pontja, 93. § (1) bekezdés, 93/B. (1), (2) bekezdés, 20.

§ (1), (2), (3) bekezdés, 24. § (1) bekezdés, 13. § (2) bekezdés, 2. § (1) bekezdés, 19. § (1) bekezdés
a Rendőrség Szolgálati Szabályzatáról szóló 30/2011. (IX.22.) BM rendelet 5. § (1), (2) bekezdés

Budapest, 2015. május 26.

**Papp Károly r. altábornagy
rendőrségi főtanácsos
országos rendőrfőkapitány**